

Pokud jste ještě nečetli rozhovor se Žofií, který se nachází v patřičné rubrice tohoto čísla, pak bych si dovolil jen sumarizovat, že Žofie Kabelková je předloňský odborný a loňský divácký Objev roku, a to dokonce podle samotného časopisu Folk & Country. Že v této pozici už má každý interpret na světě nějakou tu demo nahrávku nebo dokonce regulérní CD, je nasnadě. U Žofky je to tedy zatím jen demáč, ale troufám si říct, že kdyby si o to takhle jihlavská písničkářka řekla, jistě by se našlo několik ochotných vydavatelů, kteří by rádi nabídli jak profesionální studio, tak i vlastní distribuční síť.

Na demu výstižně nazvaném Žofie Kabelková osobně najdeme 11 písní, nahraných v jejím mezikapelovém období, a tím pádem tedy naprosto sólově. Před spuštěním přehrávače jsem si říkal, že to bude asi dost nuda, jen jeden hlas s kytarou, ale po poslechu desky jsem změnil názor. Je to dáno nejen (na písničkářku kabelkovského věku) poměrně slušnou hrou na kytaru a bezvadným, emocemi nabitým vokálním projevem, ale také složením a harmoniemi skladeb, které jistě jsou napsané a zaranžované právě s úmyslem nenudit.

Právě autorská stránka věci mě lehce šokovala - vlastně to bylo poprvé, co jsem se u Žofky pořádně zaposlouchal i do textů. Přiznám se upřímně - ty texty se mi líbí. Samozřejmě že i tady se vyskytuje několik dvouverší typu "Nevím proč mám věčný strach z počasí / Vždycky se těším, až se vyčásí" (Neumím), ale vzpomeňme si, jaké hrůzy psali někteří z nás v sedmnácti letech (a někteří z některých píší dodnes...). Co by v té době dali někteří z nás i za ty Žofiiny

Žofie Kabelková - osobně (demo)

Napsal uživatel Vláďa Šaolín Konopas
Neděle, 01 Červenec 2001 01:00

"nepovedené" obraty. Tady se mi líbí právě nejen výběr témat, ale i zajímavé zpracování tisíckrát opěvovaného: " Kde jsi ztratil snář? / Tu bibli romantiků / Čím se teď řídit dáš? / Srdcem? Snůžkou starých zvyků?" (Hříšná). Žofie navíc už teď umí to, co se jiní nenaučí za celý život - totiž, že dobrý text by měl mít pointu, a to i v tak prostém songu milostném: " ...tak k čemu je láska / když s ní ani skály nejde lámat?" (Noční seance) - schválně si jí poslechněte celou...

Největší devizou Žofie Kabelkové ale je - a to zcela neoddiskutovatelně - její hlas. A protože už sedmou minutu přemýšlím, co dál k tématu vokální projev Žofie Kabelkové napsat, omezím se pouze na toto konstatování. Mimochodem - i právě proto se tahle rubrika jmenuje NErecenze. Nezbyvá mi tedy, než vám doporučit, abyste zavítali na některý z nemnohých Žofiiných koncertů a demo tam na ní vyškemrali. Škemrat se dá i na naší mailové adrese a abyste neškemrali o zajíce v pytli, račte si přeladit do rubriky Zpievanky, kde na vás číhá zkušební vzorek.

Tolik tedy k Žofii a nyní hurá na koupaliště.